

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

10 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Sârbu Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-1 pe

Șumchin Evgheni Evgheni, născut la 16 iunie 1975, originar și domiciliat în or. Taraclia, str. Cotovschi 5, ap. 76;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 28.02.2012 – 13.03.2014 (prima instanță);

2. 22.05.2014- 26.11.2014 (instanța de apel);

3. 26.03.2015- 10.06.2015 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 13 martie 2014, Șumchin Evgheni a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art. 332 alin. (1), 327 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală, Șumchin Evgheni a fost învinuit de faptul că, la data de 01 februarie 2011 de pe teritoriul ÎM „Gospodăria comunală-locativă și construcții Taraclia” persoane nestabilite au furat un distribuitor de apă în valoare de 3500 lei. În următoarele zile, dată exactă nu a fost stabilită în cadrul urmăririi penale, directorul ÎM „Gospodăria comunală-locativă și construcții Taraclia”, Garanja V., s-a adresat la colaboratorul poliției criminale CPr Taraclia, Șumchin Evgheni, cu cererea privind furtul distribuitorului de apă.

La rîndul său, Șumchin Evgheni, fiind în funcție de inspector al Secției criminale a Comisariatului de Poliție raionului Taraclia și fiind persoana publică, aflîndu-se în exercițiul funcției, urmărind interesele proprii cu scopul neexecutării atribuțiilor de serviciu de descoperire a infracțiunii, precum și eschivarea de la evidență și înregistrare a infracțiunii respective pentru îmbunătățirea indicatorului său statistic și creării aparenței bunăstării în combaterea criminalității, n-a înregistrat în mod corespunzător cererea ÎM „Gospodăria comunală-locativă și construcții Taraclia”, și n-a efectuat verificarea cererii respective. Totodată, cu scopul creării aparenței că cererea ÎM „Gospodăria comunală-locativă și construcții Taraclia”, a fost examinată și întru evitarea contestațiilor acțiunilor acestuia, Șumchin E. a perfectat cu ajutorul xeroxului și a imprimantei laser - un document oficial falsificat „înștiințare” din numele comisarului CPr Taraclia Șaptefrați D. și a introdus conștient informația falsă, precum că comisariatul de poliție Taraclia examinează faptul de furt al distribuitorului de apă și pe faptul acesta a fost pornită urmărirea penală nr.2010460116 pe art. 186 alin. (2) Cod penal.

După perfectarea acestui document falsificat, Șumchin E., la data de 05 aprilie 2011 a înregistrat această înștiințare în Registru de evidență a corespondenței de ieșire CPr Taraclia cu nr.3203 și a transmis acest document falsificat solicitantului, prin ce pe ultimul l-a dus în eroare, precum că pe faptul furtului de distribuitor de apă, care aparține ÎM „Gospodăria comunală-locativă și construcții Taraclia”, se exercită urmărirea penală.

Însă, cauza penală nr.2010460116 a fost intentată de OUP, Dușcov P., la 02 iunie 2010 pe art.186 alin. (2) lit. c) Cod penal pe faptul furtului distribuitorului de apă de pe teritoriul ÎM „Gospodăria comunală-locativă și construcții Taraclia”.

Astfel acțiunile lui Șumchin E. au fost încadrate în baza art.332 alin. (1) Cod penal, ca falsul în acte publice, adică falsificarea de către o persoană publică a unor documente oficiale săvîrșită din interes personal, cu scopul neexecutării atribuțiilor de funcție de descoperire a infracțiunii, precum și eschivarea de la evidență și înregistrare a infracțiunii respective pentru îmbunătățirea indicatorului său statistic și creării aparenței bunăstării în combaterea criminalității.

2.1. Tot el, Șumchin E. a fost învinuit de către organul de urmărire penală de faptul că, fiind în funcție de inspector al Secției criminalistice a Comisariatului de Poliție raionului Taraclia și persoana publică, aflîndu-se în

exercițiul de funcție, în perioada de timp de la 01 februarie 2011 pînă la 05 aprilie 2011 (data exactă nu a fost stabilită în cadrul urmăririi penale) a primit de la director al ÎM „Gospodăria comunală-locativă și construcții Taraclia” o cerere scrisă privind faptul, că la data de 01 februarie 2011 de pe teritoriul ÎM „Gospodăria comunală-locativă și construcții Taraclia” persoane nestabilite au furat distribuitorul de apă.

Dar, Șumchin E., urmărind interesele proprii cu scopul neexecutării atribuțiilor de funcție pe descoperirea infracțiunii, precum și eschivarea de la evidență și înregistrare a infracțiunii respective pentru îmbunătățirea indicatorului său statistic și creării aparenței bunăstării în combaterea criminalității, încălcînd prevederile art.28, 57, 265, 273, 274 CPP RM, art.1-4, pct.3) și pct.6) art.12 Legii RM nr.416-XII din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, pct.5-7 Instrucțiunii „privind modul de înregistrare și examinare a sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni” care este - anexă nr. I la Ordinul comun nr. 121/254/286-0/95 din 18.07.2008 adoptat de Procurorul General RM, Ministrul afacerilor interne RM, Directorul general al Serviciului Vamal RM, Directorul Centrului Național Anticorupție, care le obligă în mod expres pe persoanele oficiale ale organelor de poliție a înregistra și constata sesizările despre infracțiuni, a efectua toate acțiunile necesare pentru stabilirea faptelor penale și persoanelor vinovate, pentru transmiterea ulterioară a materialelor corespunzătoare în timp de 24 ore în organul de urmărire penală, n-a înregistrat în mod corespunzător cererea ÎM „Gospodăria comunală-locativă și construcții Taraclia”, n-a raportat conducerii CPR Taraclia despre aceasta și n-a început examinarea faptului declarat, prin ce de fapt a eschivat infracțiunea de la evidență. Ca rezultat a fost pierdută posibilitatea colectării operative a probelor și atragerii la răspundere penală a persoanelor vinovate. În asemenea circumstanțe, Șumchin E. a cauzat dauna considerabilă intereselor publice exprimată prin discreditarea organelor de poliție ca părții constitutive a sistemului de ocrotire a normelor de drept și a aparatului de stat ca un întreg, precum și un prejudiciu material în mărimea considerabilă ÎM „Gospodăria comunală-locativă și construcții Taraclia”.

Totodată, Șumchin E., cu scopul de a crea aparență, că la cererea ÎM „Gospodăria comunală-locativă și construcții Taraclia” pe faptul furtului distribuitorului de apă este intentată cauza penală, a perfectat cu ajutorul xeroxului și imprimantei laser un document oficial falsificat „înștiințare” din numele comisarului CPR Taraclia, Șaptefrați D. și a introdus

conștient informația falsă, precum că comisariatul de poliție Taraclia examinează faptul de furt al distribuitorului de apă și pe faptul acesta a fost intentată urmărirea penală nr.2010460116 pe art.186 alin. (2) CP, după care a transmis documentul falsificat solicitantului.

Acțiunile lui Șumchin E. au fost încadrate în baza art.327 alin. (1) Cod penal, abuzul de putere sau abuzul de serviciu, adică fiind persoană publică intenționat a folosit situația sa de serviciu în interes personal a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale ÎM „Gospodăria comunală-locativă și construcții Taraclia”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Șumchin Evgheni în baza art. 332 alin. (1) Cod penal să fie eliberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală, iar în baza 327 alin. (1) Cod penal să fie condamnat la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în instituțiile de stat, pe un termen de 3 ani; în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani. În motivarea cerințelor sale, acuzarea a invocat că instanța de judecată ilegal l-a achitat pe inculpat, totodată eronat apreciind probele prezentate în ședința de judecată, acordând neîntemeiat un gard sporit de credibilitate depozițiilor inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2014 a fost respins apelul declarat, ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii atacate.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Șumchin E. trebuia să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art.332 alin.(1) și art.327 alin.(1) Cod penal, din motiv că nu a comis faptele invocate, aceste împrejurări fiind constatate prin totalitatea de probe acumulate și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La fel, a enunțat că toate probele examinate de prima instanță au fost verificate de către instanța de apel prin darea citirii lor în ședința de judecată, fiind administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, în ședința instanței de fond și apel, n-au dat temei la o

stabilire sigură a vinovăției lui Șumchin E. în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Referitor la declarațiile inculpatului, instanța de apel le-a considerat ca fiind corespunzătoare adevărului, deoarece atât la urmărirea penală cât și în ședința instanței de fond el a dat declarații consecvente, concludente, iar pe parcursul judecării cauzei nu au fost aduse alte probe care ar colabora între ele și ar demonstra vinovăția lui că ar fi comis falsul în acte publice și abuzul de putere sau de serviciu, dimpotrivă s-a constatat cu certitudine că nu el a săvârșit înscrierea în documentul oficial, acțiune ce urma, a fi săvârșită din interes personal sau material, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Dimitrieva M., Boguș D., Șaptefrați D., conform cărora a fost dovedit faptul că inculpatul aflându-se în exercițiul funcției sale, nu a comis acțiunile incriminate, unii din aceștia nici nefiind cunoscuți cu inculpatul.

Cît privește declarațiile martorului Boguș N., instanța de apel le-a apreciat critic în partea în care aceasta a relatat că dacă ea a indicat în registrul că documentul a fost adus de Șumchin E., înseamnă că anume Șumchin E. i-a adus „înștiințarea” din numele comisarului CPR Taraclia, Șaptefrați D., or aceasta fiind persoana de răspundere - șefa cancelariei, a dat aceste declarații cu scopul de a nu fi pedepsită pentru încălcarea procedurii înregistrării materialelor parvenite în cancelaria comisariatului.

Astfel, conform datelor din Registrul de evidență a actelor de ieșire (Vol.I, f.d.21) lipsește semnătura executantului documentului („înștiințării” din numele comisarului CPR Taraclia Șaptefrați D.).

De asemenea, instanța de apel a conchis că învinuirea adusă în baza art.332 alin.(1) Cod penal, este nefondată, or conform raportului de expertiză tehnico-științific nr.14 din 20.01.2012 (Vol.I, f.d. 101-104) nu a fost constatat că inculpatul în cauză ar fi aplicat semnătura din numele altei persoane.

La fel, instanța de apel a indicat că ce ține de materialele dosarului penal prezentate de partea acuzării, acestea relevă că martorii nu au relatat anumite date ce ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, explicând doar circumstanțe care de fapt nu sînt negate de inculpat, precum că acesta ar fi putut transmite înștiințarea în cancelarie la rugămintea cuiva, și respectiv familia acestuia urma să fie indicată în registru, însă executor nu a fost, astfel încât nu intra în competența lui întocmirea unor astfel de acte, încât el activa la secția antidrog.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, din următoarele considerente:

- instanțele de judecată eronat au apreciat probele prezentate de către acuzatorul de stat și neîntemeiat le-a respins, deși ele incontestabil stabilesc vinovăția inculpatului Șumchin E. de comiterea infracțiunilor incriminate;

- vinovăția inculpatului Șumchin E. de comiterea infracțiunilor incriminate cît și expunerea circumstanțelor faptelor infracționale comise este dovedită prin probele acumulate în procesul urmăririi penale fiind pertinente, suficiente și concludente, ce dovedesc și stabilesc culpa, cît ulterior și fiind examinate în instanța de fond și de apel;

- deși în procesul audierii inculpatul Șumchin E. nu și-a recunoscut vina de comiterea infracțiunilor incriminate, instanța de apel nu a dat o apreciere critică declarațiilor acestuia, care vin în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate în cadrul ședințelor de judecată, apreciindu-le veridice și întemeiate, fără a le aprecia conform utilității și veridicității în ansamblu - din punct de vedere al coroborării cu toate probele.

- instanța de apel nu a apreciat și nu s-a expus integral asupra declarațiilor martorilor acuzării Șaptefrați D. și Boguș N., ultima declarînd că *„actul – înștiințare”, semnat din numele comisarului CPr Taraclia, Șaptefrați D.F. precum că CPr Taraclia a examinat faptul furtului distribuitorului de apă ce aparține ÎM „GLCC Taraclia” i-a fost prezentat ei de către inculpat. Certificatul respectiv prezentat de către Șumchin E. la data de 05 aprilie 2011 l-a înregistrat în Registrul de evidență a corespondenței de ieșire a CPr Taraclia, sub nr.3203, pe care tot atunci inculpatul l-a luat, deoarece personal trebuia să-l transmită solicitantului, și anume directorului ÎM „GLCC Taraclia ”;*

- apreciind declarativ netemeinicia parțială a declarațiilor martorului Boguș N., instanța de apel însă nu a luat în considerație că acest martor a dat aceleași depoziții repetat, argumentîndu-le și motivîndu-le cît la etapa urmăririi penale, cît și în instanța de fond, fiind preîntîmpinată de răspunderea penală pe care o purta în conformitate cu prevederile art. 312 Cod penal, astfel martorul prezentînd declarații veridice în acest sens;

- cu atît mai mult instanța de apel nu s-a expus asupra depozițiilor martorului Boguș N., care fiind audiat de instanța de apel a dat declarații

analogice celor de la etapa urmăririi penale asupra circumstanțelor comiterii faptei infracționale de către inculpat;

- instanța de apel nu a luat în considerație faptul că Șumchin Evgheni, la momentul comiterii infracțiunii în perioada anului 2011, activa în funcția de inspector al poliției criminale a CPr Taraclia, și anume fiind persoană publică care deținea cunoștințe speciale în domeniul tehnicii, tacticii preluării și înregistrării sesizărilor despre infracțiuni, notificării persoanelor păgubite, în domeniul descoperirii și examinării faptelor penale și în vederea identificării persoanelor vinovate de comiterea infracțiunilor, personal a confecționat și deținut documentul oficial cu aplicarea semnăturii comisarului CPr Taraclia, iar în continuarea acțiunilor sale infracționale, inducând în eroare pe șefa cancelariei- martorul Boguș N., despre pretinsele sale acțiuni legale, la data de 05.04.2011 a înregistrat în Registrul de evidență a corespondenței de ieșire a CPr Taraclia, sub nr.3203, notificarea directorului ÎM "GLCC Taraclia".

Astfel probele acumulate în procesul urmăririi penale demonstrează incontestabil că anume Șumchin E., a acționat ilegal cu intenție directă și din interese persoanele, contrar obligațiilor de serviciu a tăinuit de la evidență și înregistrare faptul furtului distribuitorului de apă de la ÎM GLCC Taraclia, în scopul îmbunătățirii indicatorilor săi statistici și creării aparenței bunăstării în combaterea criminalității.

6. Verificând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Instanța de recurs ordinar verifică legalitatea hotărârilor atacate în limitele motivelor invocate de recurent în baza temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu constituie o eroare de drept și nu poate servi drept temei pentru casarea hotărârii legal adoptate de către instanțele judecătorești.

Din conținutul recursului rezultă, că recurentul indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori

motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, Colegiul penal lecturînd textul deciziei instanței de apel, constată că decizia adoptată cuprinde răspunsuri la toate motivele relevante invocate în cererea de apel. În drept, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul reține că în recursul declarat este criticată aprecierea de către instanța de apel a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor cînd instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de achitare.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, și a apreciat corect probele administrate, constatînd că învinuirea n-a prezentat probe incontestabile de acuzare a lui Șumchin E. în cele incriminate și astfel, corect a concluzionat, că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

Probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziție instanțelor judecătorești ierarhic inferioare, nu stabilesc sigur că anume inculpatul Șumchin E. a comis infracțiunea incriminată.

În acest sens, instanța de apel corect a menționat, că *„vinovăția inculpatului nu este demonstrată, or partea acuzării nu a prezentat careva probe certe, concludente ce ar demonstra intenția acestuia în săvîrșirea infracțiunilor imputate, astfel încît activa în altă sferă, or conform art.389 alin.(1), (2) Cod procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.*

În astfel de circumstanțe, Colegiul judiciar ce ține de materialele dosarului penal prezentate de partea acuzării, relevă că martorii nu au relatat anumite date ce ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, explicând doar circumstanțe care de fapt nu sînt negate de inculpat, precum că acesta ar fi putut transmite înștiințarea în cancelarie la rugămintea cuiva, și respectiv familia acestuia urma să fie indicată în registru, însă executor nu a fost, astfel încât nu intra în competența lui întocmirea unor astfel de acte întrucît el activa în secția antidrog.

În astfel de circumstanțe, nici o proba prezentată de acuzatorul de stat în ședința de judecată nu a indicat nici direct, nici indirect asupra comiterii de către Șumchin E. a infracțiunilor prevăzute de art. 332 alin. (1) și art.327 alin.(1) Cod penal”.

Mai mult, instanța de apel just a statuat, că declarațiile martorului Boguș Nina, prezentate pe întreg procesul penal, trezesc dubii în raport cu declarațiile inculpatului, care constant, pe tot parcursul procesului penal, a pledat nevinovat, susținînd că nu a comis falsul în acte publice și abuzul de putere sau de serviciu, și anume, nu a înregistrat la 05 aprilie 2011 înștiințarea în Registru de evidență a corespondenței de ieșire a CPR Taraclia cu nr. 3203 și nu a transmis acest document fals solicitantului, cît și faptul că cu ajutorul xeroxului și imprimantei laser a falsificat „înștiințarea” din numele comisarului CPR Taraclia, Șaptefrați D.

Astfel, declarațiile martorului Boguș N. precum că „dacă ea a indicat în registru că documentul a fost adus de Șumchin E., înseamnă că anume Șumchin E. i-a adus „înștiințare” din numele comisarului CPR Taraclia, Șaptefrați D.” poartă un caracter criticabil, or aceasta fiind persoana de răspundere - șefa cancelariei, a dat aceste declarații cu scopul de a nu fi pedepsită ea pentru încălcarea procedurii înregistrării materialelor parvenite în cancelaria comisariatului, mai mult, conform datelor din Registrul de evidență a actelor de ieșire (Vol. I, f.d.21) lipsește semnătura executantului documentului în dreptul rubricii „înștiințare” din numele comisarului CPR Taraclia, Șaptefrați D.

Totodată, Colegiul penal mai menționează că, corect instanțele inferioare au ținut cont de faptul că infracțiunea prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal este una formală și se consideră consumată din momentul înscrierii în documentele oficiale a unor date vădit false ori al falsificării unor astfel de documente, iar conform raportului de expertiză tehnico-științific nr.14 din 20.01.2012 (Vol.I, f.d. 101-104) nu a fost constatat că inculpatul ar fi aplicat semnătura din numele altei persoane.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel corect a conchis că învinuirea adusă lui Șumchin E. nu este bazată pe probe directe ce ar confirma comiterea faptei infracțiunii, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului. În acest aspect, instanța de apel corect a concluzionat, că fapta nu a fost comisă de Șumchin E., deoarece în speță nu au fost prezentate probe incontestabile ce ar confirma faptul că ultimul a comis falsul în acte publice și abuzul de putere sau de serviciu.

Referitor la criticele invocate de recurent precum că instanțele ierarhic inferioare la adoptarea hotărârilor s-au bazat doar pe declarațiile părții apărării, dând prioritate probelor prezentate de apărare și respingându-le pe cele invocate de partea acuzării, Colegiul penal mai reține următoarele.

În ceea ce privește faptul dacă o asemenea situație reprezintă o eroare de drept, în conformitate cu art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, declarațiile părții vătămate, a martorilor și ale inculpatului se consideră probe egale, legea nu stipulează că depozitiile părții vătămate au prioritate față de cele ale inculpatului, iar instanța de judecată, avînd în vedere egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și probele prezentate de părți, în egală măsură, ca, ulterior, să le dea acestora o apreciere obiectivă și sub toate aspectele.

De asemenea, reieșind din analiza textuală a deciziei instanței de apel, Colegiul penal conchide că instanța de apel a respectat obligația de a aprecia în mod obiectiv atât declarațiile martorilor Dimitrieva Maria, Boguș Nina, Șaptefrați Dumitru, cât și ale inculpatului Șumchin E. După cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care dînșii au relatat informațiile cunoscute lor, referitor la săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal și art. 327 alin. (1) Cod penal, dîndu-le o apreciere obiectivă și corectă.

Reieșind din cele enunțate, Colegiul penal conchide că, instanța de apel a adoptat o hotărîre legală și întemeiată, astfel se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Sârbu Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-1 pe **Șumchin Evgheni Evgheni**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 iulie 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin